

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ ਬੀ. ਜਗਨਾਦਕਦਾਸ, ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ, ਸਈਦ ਜਾਫਰ ਇਮਾਮ, ਅਤੇ ਐਨ. ਚੰਦਰ -
ਸੇਖਰਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ.ਜੇ.
ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦਾਤਾ। 1956
ਕ੍ਰਿਮਿਨੋ! 1955 ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ 715

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਧਾਰਾ 15 ਫਰਵਰੀ
195(3), 476-ਏ—ਸੈਕਸ਼ਨ 193 ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ

—”-

ਅਤੇ 471 ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ,—ਕੌਨਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ— ਦਾ ਅਰਥ—“ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ”—

ਦਾ ਮਤਲਬ—ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ? ਆਈਕਿਊਆਈਐਸ—ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ 7 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ—ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ—ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ।

ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, (1918 ਦਾ ਐਕਟ VI) ਸੈਕਸ਼ਨ 18— ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ-ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ-

ਨੋਟ ਜੱਜ—ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਝੂਠ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—F ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਅਤੇ 471 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ -*—ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (1) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 195(1)(b) ਅਤੇ (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471 ਅਤੇ 193 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ "ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ"। 476-ਏ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, "" ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 195(3)" ਧਾਰਾ 476 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਧਾਰਾ 195(3) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 195(3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਕਿਸ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਮ ਵਰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। .

(3) ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ^"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਝੂਠ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 195(3) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਪੀਲਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(4) ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਪ-ਜੱਜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂ ਨਿਆਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

(5) ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ com ਮੁਦਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਇਹ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ/ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(6) ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

(7) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਧਾਰਾ 195(3) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰੂ ਕੋਡ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ 9 ਮਈ, 1953 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ 1953 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 985, ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 7 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮਿਤੀ 7 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਲਾਲ ਆਨੰਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ਼੍ਰੀ. ਆਈ. ਐੱਸ. ਸਾਹਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਜੀ. ਗੋਖਲੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਮਿ.ਆਰ. ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ। ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ:

ਨਿਰਣਾ

ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ- ਬੋਸ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਰਾਏ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 195 ਅਤੇ 476 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਝੂਠੀ - ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਈਐਫ ਬਾਰਲੋ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. 35,000 ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਸਤੀਸ ਧੜੇ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਪਰ ਕੀ ਪੂਰਾ ਸਤੀਸ ਧੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਸੀਦ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ

ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਏਪੀ ਪੀਲੈਟ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ 15 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 15 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ 1 ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ 9 ਮਈ ਨੂੰ ਉਹ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ। , 1951. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਸੀਦ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਿਰ ਮਿਸਟਰ ਡਬਲਯੂ. ਆਗਸਟੀਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 193 ਅਤੇ 471 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ. ਪਰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਸਟਰ ਆਗਸਟੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

hss ਸਥਾਨ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਗੁਜਰਾਲ, ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਰਮ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ.ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ (ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ) ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ * ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

* ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1918 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 471 ਅਤੇ 193, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਧਾਰਾ 195(1) (ਬੀ)

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਅਤੇ (ਸੀ) ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ।

"ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ"।

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਮਿਸਟਰ ਈਐਫ ਬਾਰਲੋ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਸਨ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਮ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਿਸਟਰ ਆਗਸਟੀਨ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 476-ਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ,

“ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 195, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਹੈ”

ਦੀ ਧਾਰਾ 476 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 476 ਉੱਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਜੇ! '1, '1' ਇਨ ਸਟੇਟ ਆਫ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮਿਸਟਰ ਪੀਟਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਨ-ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਿਅਨਬੋਸ ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 195(3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਹੁਣ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ" ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਮ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਹੈ। 195(3)

ਧਾਰਾ 195(3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ-

"ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਫਰਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਮ ਮੂਲ ਦੀਵਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਸਥਿਤ ਹੈ"

ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-

"ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

- (a) ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਪੀਲ ¹ ਘਟੀਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ
- (b) ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ

Kuldip Singh
v.
The State of
Punjab and an-
other
Vivian Bose, J.

ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਡੇਰੇ ਅਬਦੁਲ. ਰਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ

ਸਾਧੂਰਮ (1), ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਘਟੀਆ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਅਦਾਲਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (a) ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਓਟੀਓਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਐਮਐਸ ਸ਼ੈਰਿਫ ਬਨਾਮ ਗੋਵਿੰਦਨ (2) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।

(1)
(2)

(1930) 32 ਕਰੇਜ਼ ਐਲਜੇ 1012
ਏਆਈਆਰ 1951 ਸੇਡ. 1060, 1061

ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੂਸਰੀ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਫੇਅਰ ਨਹੀਂ, ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਹੈ, ਤਾਂ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਕਿਸ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਵਰਗ. ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 1918 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ, 1918 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ-

- (1) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ,
- (2) ਐਡੀਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ
- (3) ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਸੁਬੋਰਡੀ ਨੋਟ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ High ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀਮਾ (ਸੈਕਸ਼ਨ 27) ਦੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਆਰਥਿਕ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

ਹੋਰ

“ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ

ਜੇ -

ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਅਤੇ 30 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ।

ਅੱਗੋਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ¹ ਧਾਰਾ 39 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਪਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

"ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

"ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ"।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਸਿਵਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸੀ.ਆਈ.ਐਸ. ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੱਜ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ "ਆਮ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸੀਨੀਅਰ * ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ* ਦੀ ਧਾਰਾ 195(3) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਪੀਲਾਂ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੋਲ ਉਦੇਸ਼ਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਵਿੱਚ, ਸੂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 5,000, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ * ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 195(3) ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ।

Kuldip Singh

The State of
Punjab and an-
otherਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ
ਯੋਗ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਝੁਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ,

Vivian Bose, J. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ

ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ¹ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ“ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ,
ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ”,ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ
ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ
ਦੀਵਾਨੀ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ
ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ
ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
ਅਗਲੀ ਧਾਰਾ 195(3) ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ
ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।*M. S. Sheriff v. The State of Madras and Others* (1), ਦਾ
ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਨਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ
ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ
ਦੇ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕੀ ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ
ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਈ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ
ਉਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) (1954) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ., 1144, 1147

ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਈਥਰ ਸਟੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟੇ 01 ਸਮਾਨ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ - ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਤੇ ਹੋਰ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ ਸਨ, ਜੇ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ (1918 ਦਾ ਐਕਟ VI) ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ- «* * *

(3) ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ".

ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ
ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ "।

ਸੈਕਸ਼ਨ 26, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਆਉਂਦਾ ਹੈ :

- (1) ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (2) ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਥੋਂ ਅਸੀਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਾਈ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਕੋਰਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4, ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 1923 ਹੈ।

Punjab and an- ਇਹ 5 ਜਨਵਰੀ 1923 ਤੋਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
other

Vivian Bose, J.

"ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:-

ਕਲਾਸ I— ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ;

ਕਲਾਸ II—ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 5,000 ;

ਜਮਾਤ III—ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ- ♦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2,000 ;

ਕਲਾਸ IV—ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ-, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਸ਼ਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1,000

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

ਇਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਦੂਜਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜੱਜ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਸੁਤੰਤਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰ ਹਨ

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਇੱਥੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਚਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਰਗ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ।

ਤੀਜਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 27 ਹਰੇਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 26 ਵੀ।

ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ..ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸ
ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ
ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧੀਨ ਜੱਜ ' ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ.

ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬਾਰਲੋ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਆਗਸਟੀਨ ਉਸਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ "ਆਗਸਟੀਨ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰਬ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖੇਤਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 193(1) ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੱਟੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 132 ਅਤੇ 197 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਣਡਿੱਠ ਜਾਂ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਥਾਰਟੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਧਾਰਾ 195(1)(ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਾਜ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ-

ਦੂਜੇ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

/ ਅਭਿਆਸ. ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ ਜੇ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 16 ਮਈ, 1935 ਨੂੰ 23 ਫਰਵਰੀ, 1940 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ, ਵਾਲੀਅਮ I ਦੇ ਚੈਪਟਰ 20-ਬੀ ਦੇ ਪੰਨਾ 3 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ , ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੀਨੀਅਰ ਬਨਾਮ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਹੋਣਗੇ

ਜਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਆਦਿ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।”

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ।

¹ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(3) ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ -

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮਾਂ

ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਹਿਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ
ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ
ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਆਦਿ ਮੰਨਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ।"

ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ
¹¹ "ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ" ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਜਿਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ
ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

Kuldip Singh ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ. ਮੂਲ
 v.
 The State of ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ
 Punjab ਦੀ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ
 and another ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ
 Vivian Bose, ਬਾਰਲੋ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ,
 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ.

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਗੁਜਰਾਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੇ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ , ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬੇਅਸਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਤੱਤ ਇਹ ਸੀ: ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 476-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਉਸ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ। ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਪਟਿਆ ਨਹੀਂ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੱਜ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਬਣਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

18 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਾਰਾ
 ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ
 ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, v.
 The State of
 Punjab
 and another

ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ,
 namely : ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ.

- (1) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ;
- (2) ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ; ਅਤੇ
- (3) ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ**। ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ -

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ. ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 214 ਅਤੇ 216 ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

214 (1) ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੋਵੇਗੀ

"216. ਹਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਨਾਲ ਹੀ, ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21(1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ-

“ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ”।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪਰ ਇਹ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ^ 21(2) 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੱਜ ਧਾਰਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ

Vivian Bose, J.

"ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਜੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ

ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨਿਜ਼ੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ . ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 'ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ' ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ 1 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ , ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਖਾ ਗਿਆ।

ਅਦਾਲਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ- ਕੁਲਦੀਪ ਸਮਾਘ ਲੇਟ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। -----ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਟੇ, ਜੇ. ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 476 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕੇਵਲ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਕੇਸਰਦੇਓ ਚਮਰੀਆ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕਿਸਨ ਚਮਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਮਤਭੇਦ ਹਨ ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 476 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 476-ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(1) (1953) ਐਸਸੀਆਰ 136, 150 ਤੋਂ 152 ਤੱਕ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 476-ਏ. ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ

®* ਕਪੂਰ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜਿਲਾ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ 1

ਇਸ ਲਈ ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।

ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਇਹ * ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ.ਕਪੂਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਖੁਦ ਇਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕੇਸ^k ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਵਿਧੀਗਤ ਬੇਨਿਯਮਤਾ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ

ਰਾਏ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 476 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 195 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸਦੀ ਧਾਰਾ 195 (ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਹੈ) 3). ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸੀ

ਦੀ ਧਾਰਾ 195(3) ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਸੀ।

ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੀ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਸੀ- ਧਾਰਾ 195(3) ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਹ

ਸੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਆਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਘਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਆਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ, ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿਜ਼ਮਾ ਫੇਸੀ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਬੇਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਹੁਣ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ